

Utorok 18. apríla 2017

160. výročie narodenia Terézie Vansovej

Piesne: ES č. 240, 525

Text: Ž 23, 4

„Keby som kráčal hoci temným údolím, nebojím sa zlého, lebo Ty si so mnou; Tvoj prút a Tvoja palica ma potešujú.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Dnešný deň si z Božej milosti pripomínáme 160. výročie narodenia našej slovenskej spisovateľky Terézie Vansovej. Pochádzala zo Zvolenskej Slatiny z rodiny evanjelického farára; za evanjelického farára sa i vydala. Preto jej slovo Božie bolo blízke i vtedy, keď v živote prechádzala ťažkými skúškami. Vždy si bola vedomá: *„Všetko môžem v Kristovi, ktorý ma posilňuje.“* (F 4, 13) Pán Boh nás oslobodzuje od strachu, uisťuje nás a volá: *„Neboj sa!“* Strach a zúfalstvo človeka deformujú, ohrozujú na každom kroku. Závidíme tým, ktorí žijú bez strachu, ktorý nás obklopuje. My nie sme hrdinovia; Pán Boh nie je Bohom hrdinov bez bázne. On je Pastier a ovce, ktoré pasie, sú ohrozené a bezmocné, a preto nás povzbudzuje, aby sme sa nebáli a kráčali smelo. Oslobodzuje nás od strachu a bezmocnosti: *„Keby som kráčal hoci temným údolím, nebojím sa zlého, lebo Ty si so mnou; Tvoj prút a Tvoja palica ma potešujú.“* Všetci ideme v ústrety smrti a smrť býva zlá – ako sa jej nebáť? Pán Boh nás nechce naučiť umierať, ale žiť, a preto nás náš Pastier neopúšťa ani na chvíľu, je s nami v živote aj pri smrti. Nebudeme sa báť zlého, veď sám Boží Syn – Ježiš Kristus všetko prešiel; On nám dal odvahu, a preto všetko môžeme v Kristovi. Dal nám nádej: *„Nikto z nás totiž nežije sebe a nikto sebe neumiera. ... A tak či žijeme, či umierame, Pánovi sme.“* (R 14, 7. 8b) Nikto nás neodlúči od lásky Kristovej, ktorá je pri nás; v tom je jediné naše potešenie v živote i pri smrti. To, čo tu zakusujeme, je len skúška našej viery. Musíme si byť vedomí toho, že Boh nikdy spravodlivého nenechal opusteného. Preto sa nebojme bojovať a On nás neopustí, ale dá nám dobojovať náš životný boj. Len sa Ho pridržajme vierou a v každej situácii Mu dôverujme. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste, Ty najlepšie poznáš naše myšlienky. Prosím Ťa, daj nám silu, aby sme vždy mohli plniť Tvoju svätú vôľu. Daj, aby sme svojím životom dokazovali, že Ty si našim sprievodcom, že Ty nám dávaš silu k plneniu našich povinností. Daj stáť pevne v službe, do ktorej si nás Ty povolal. Nie pre našu chválu, ale pre česť Tvojho svätého mena. Som si vedomý toho, že ak nám, Pane, nie je Tvoje požehnanie dané, daromná je naša práca. Viedol a požehnával si ma od mladosti, a aj keď mi sila mizne, Ty ma neopuť. Amen.

Mgr. Ján Ďurov, námestný farár v CZ ECAV Dolné Strháre